

Sygn. akt V K 140/15

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2015 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w V Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dalidowicz

Protokolant: Tomasz Handorf

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu dnia 30.09.2015 r. sprawy:

**A. I.** urodz. (...) w S., syna Z. i C. z d. C.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 15 listopada 2014 roku do 16 listopada 2014 roku w S. przy ul. (...), będąc uprzednio skazanym wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Szczecinie, sygn. akt. III K 96/04 z dnia 24 czerwca 2004 roku na karę łączną 11 lat pozbawienia wolności za czyny z art. 280 § 1 i 2 kk, 279 § 1 kk, 270 § 1 kk, po odbyciu kary w okresie od 28.11.2000 roku do 28.11.2011 roku działając wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną osobą dokonał zaboru w celu przywłaszczenia katalizator z samochodu osobowego marki M. (...) o nr rej. (...), o wartości 4741,99 złotych na szkodę E. O. oraz (...) S.A. w S.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

II. w okresie od 03 grudnia 2014 roku do 07 grudnia 2014 roku w S. przy ul. (...), będąc uprzednio skazanym wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Szczecinie, sygn. akt. III K 96/04 z dnia 24 czerwca 2004 roku na karę łączną 11 lat pozbawienia wolności za czyny art. 280 § 1 i 2 kk, 279 § 1 kk, 270 § 1 kk, po odbyciu kary w okresie od 28.11.2000 roku do 28.11.2011 roku działając wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną osobą dokonał zaboru w celu przywłaszczenia katalizator z tłumikiem i rurą łączącą z samochodu osobowego marki M. (...) o nr rej. (...), o wartości 6235,67 złotych na szkodę C. R. oraz (...) S.A. w W.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

I. uznaje oskarżonego **A. I.** za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za te czyny na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk – przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk – wymierza mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 627 kpk, oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym wymierza mu opłatę w wysokości 180 (stu osiemdziesięciu) złotych,

III. na podstawie § 2.3, § 14.1 pkt 1, § 14.2 pkt 1 i § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata K. H. kwotę 540 (pięćset czterdzieści) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę udzieloną oskarżonemu z urzędu.

Sygn. akt. V K 140/15

## UZASADNIENIE

Na podstawie art. 423 § 1a kpk ograniczono zakres uzasadnienia do części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze.

Zgodnie z treścią art. 4 § 1 kk wobec A. I. zastosowano ustawę obowiązującą w chwili popełnienia czynów, albowiem ustawa obowiązująca wówczas była dla niego względniejsza.

Na niekorzyść A. I. przemawiało to, że działał on z premedytacją i w sposób przemyślany, wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, podejmując szereg czynności do realizacji swoich przestępnych zamiarów. Przeciwnie sprawy należało poczytać również to, że swym działaniem wyrządził szkody dwojgu pokrzywdzonym i że nie naprawił ich choćby w części. Okolicznościami obciążającymi były także: wielokrotna uprzednia karalność za przestępstwa przeciwko mieniu i popełnienie przedmiotowych czynów w warunkach recydywy.

Natomiast na korzyść oskarżonego przemawiało to, że nie utrudniał on toczącego się postępowania i szczerze przyznał się do winy.

Powyższe okoliczności uzasadniają wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności w orzeczonym wymiarze, który, w ocenie Sądu, będzie adekwatny do stopnia winy oskarżonego i współmierny do stopnia społecznej szkodliwości jego czynów, a także osiągnie cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec skazanego i zaspokoi potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Z tych względów orzeczono jak w punkcie I sentencji.

Sąd nie poddał oskarżonego próbie i nie zawiesił warunkowo wykonania orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności, ponieważ A. I. jest osobą niepoprawną. Po raz kolejny, mimo wcześniejszych skazań i mimo odbycia kilku kar pozbawienia wolności, a zatem pomimo pełnej świadomości co do dolegliwości tego rodzaju kary i konsekwencji jej odbywania w zakładzie karnym, dopuścił się on kolejnych podobnych przestępstw i to w warunkach recydywy. Kolejny też raz działał bezprawnie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Jego postawa i dotychczasowy tryb życia nie dają zatem żadnych podstaw do uznania, że orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania wystarczyłoby do zapobieżenia powrotowi oskarżonego do przestępstwa. Ponadto jedynie kara pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania pozwoli zaspokoić potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Niezrozumiałe w odczuciu społecznym byłoby bowiem danie szansy poprawy i poddanie próbie osoby, która swoją dotychczasową postawą wiele razy wykazywała stałą skłonność do popełniania przestępstw i pomimo kilkukrotnego wymierzania jej kar za te przestępstwa dopuściła się czynu zabronionego po raz kolejny. Także tylko kara pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania osiągnie cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec skazanego. Zdaniem Sądu jedynie kolejny okres pobytu w izolacji może bowiem zmusić A. I. do przestrzegania porządku prawnego.

Nie znajdując podstaw do zwolnienia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych orzeczono jak w punkcie II wyroku.